

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: st. prot. sąd. Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesznie del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Pawła Ziętkiewicza

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2017r. na rozprawie

sprawy **M. D.**

ur. (...) w P.

syna K. i M. zd. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 06.12.2012r., **sygn. III K 405/12** za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k., popełnione w dniu 10.06.2001r., na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, nadto orzeczono dozór kuratora oraz obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 03.11.2014r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

II. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15.04.2013r., **sygn. VIII K 410/12** za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. popełnione w dniu 26.02.2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda oraz orzeczono dozór kuratora, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 17.07.2014r., sygn. VIII Ko 3938/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara grzywny została wykonana w dniu 10.12.2013r., kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

III. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 27.02.2014r., **sygn. VIII K 967/13** za:

- przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. popełnione w dniu 26.02.2013r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. popełnione w dniu 08.04.2013r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym kary te sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby nadto orzeczono dozór kuratora oraz obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 28.05.2015r., sygn. VIII Ko 1058/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.03.2014r., **sygn. III K 37/14** za ciąg przestępstw 291§1 k.k. popełniony w okresie od 28.11.2011r. do 05.06.2012r. i od 20.05.2012r. do 05.06.2012r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda, nadto orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 500

zł, przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23.03.2015r., sygn. III Ko 217/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara grzywny i kara pozbawienia wolności nie zostały wykonane;

V. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 02.06.2014r., **sygn. VIII K 1862/13** za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. popełnione w dniu 06.08.2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz orzeczono dozór kuratora, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 14.09.2015r., sygn. VIII Ko 1033/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara została wykonana;

VI. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21.04.2017r., **sygn. VIII K 143/17** za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 16.11.2016r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono nawiązkę w kwocie 200 zł oraz przepadek dowodów rzeczowych, kara nie została wykonana;

orzeka w ten sposób, że:

1. Na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 §1 i 4 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I, II, III, IV i VI i wymierza skazanemu M. D. karę łączną 2 (dwa) lat i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 63 §1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

a) w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.03.2014r., sygn. III K 37/14 w dniu 05.06.2012r.,

b) w sprawie Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15.04.2013r., sygn. VIII K 410/12 od dnia 26.02.2012r. do dnia 27.02.2012r.,

c) w sprawie Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 06.12.2012r., sygn. III K 405/12 od dnia 14.02.2017r. do nadal.

3. Na podstawie art. 576 §1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

4. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

SSO Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Na podstawie informacji nadesłanych przez Areszt Śledczy w P. z urzędu wszczęte zostało postępowanie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego M. D..

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

M. D. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 06.12.2012r., **sygn. III K 405/12** za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k., popełnione w dniu 10.06.2001r., na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, nadto orzeczono dozór kuratora oraz obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 03.11.2014r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

II. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15.04.2013r., **sygn. VIII K 410/12** za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. popełnione w dniu 26.02.2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda oraz orzeczono dozór kuratora, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 17.07.2014r., sygn. VIII Ko 3938/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara grzywny została wykonana w dniu 10.12.2013r., kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

III. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 27.02.2014r., **sygn. VIII K 967/13** za:

- przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. popełnione w dniu 26.02.2013r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. popełnione w dniu 08.04.2013r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

przy czym kary te sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby nadto orzeczono dozór kuratora oraz obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 28.05.2015r., sygn. VIII Ko 1058/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.03.2014r., **sygn. III K 37/14** za ciąg przestępstw 291§1 k.k. popełniony w okresie od 28.11.2011r. do 05.06.2012r. i od 20.05.2012r. do 05.06.2012r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda, nadto orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 500 zł, przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23.03.2015r., sygn. III Ko 217/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara grzywny i kara pozbawienia wolności nie zostały wykonane;

V. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 02.06.2014r., **sygn. VIII K 1862/13** za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. popełnione w dniu 06.08.2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz orzeczono dozór kuratora, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 14.09.2015r., sygn. VIII Ko 1033/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, kara została wykonana;

VI. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21.04.2017r., **sygn. VIII K 143/17** za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 16.11.2016r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono nawiązkę w kwocie 200 zł oraz przepadek dowodów rzeczowych, kara nie została wykonana.

Skazany M. D. ma (...) lat, jest bezdzietnym kawalerem, przed osadzeniem przebywał w (...), gdzie pracował i ukrywał się przed Policją. W Polsce zamieszkiwał z matką i trojgiem rodzeństwa, nie posiadał stałego zatrudnienia, podejmował prace dorywcze, najczęściej pomagał bratu w pracach porządkowo – ogrodniczych.

Skazany posiada orzeczenie o niepełnosprawności i orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego z uwagi na upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym. Od 2004 roku M. D. przebywał pod opieką Poradni Pedagogiczno – Psychologicznej, w 2010 roku ukończył pierwszą klasę gimnazjum specjalnego, nie kontynuował nauki, nie posiada żadnych kwalifikacji i umiejętności zawodowych. Skazany wywodzi się z rodziny dysfunkcyjnej, w okresie dzieciństwa nie był odpowiednio motywowany, nie miał odpowiednich wzorców, ma tendencje do łamania istniejących norm społecznych, w wielu sytuacjach nie potrafi nad sobą zapanować.

Z wywiadu kuratora, sprawującego dozór w związku z orzeczeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wynika, że skazany nie mógł liczyć na wsparcie ze strony matki, która była całkowicie niewydolna wychowawczo, nie motywowała syna do kontynuowania nauki i podjęcia pracy zarobkowej. Z informacji

Komisariatu Policji w (...)wynika, że skazany posiadał negatywną opinię w miejscu zamieszkania, często znajdował się w stanie nietrzeźwości, pod wpływem alkoholu przejawiał agresywne zachowania wobec otoczenia.

W warunkach izolacji penitencjarnej M. D. przebywa od dnia 16 listopada 2016r. Był jeden raz karany dyscyplinarnie za niewłaściwe wywiązywanie się z obowiązków pracowniczych, raz odstąpiono od wymierzenia kary, raz był nagradzany regulaminowo. W oddziale mieszkalnym funkcjonuje prawidłowo, nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem, nie uczestniczy w strukturach nieformalnych. W kontaktach z administracją stara się prezentować postawę regulaminową, nie inicjuje kontaktów z wychowawcą. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływania stara się realizować w miarę swoich możliwości. M. D. jest deklaracyjnie krytyczny wobec popełnionych przestępstw.

M. D. od dnia 13 lutego 2017r. do dnia 18 kwietnia 2017r. był zatrudniony odpłatnie w grupie zewnętrznej Poczta Polska, na wniosek kontrahenta został wycofany dyscyplinarnie z zatrudnienia w związku z niewłaściwym wywiązywaniem się z nałożonych obowiązków pracowniczych. Od dnia 23 maja 2017r. jest zatrudniony odpłatnie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: informacji o pobytach i orzeczeniach k. 4 – 5, 22 – 23, 27 – 28, 32 – 39, 40 – 41, 44 – 46, 48 – 49, odpisów wyroków k. 15 – 17, 18, informacji Neo-Sad k. 19 – 20, opinii o skazanym k. 24, karty karnej k. 26 – 27, postanowienia sygn. VIII Ko 3938/14 k. 42, 43, postanowienia sygn. VIII Ko 1058/15 k. 47, postanowienia sygn. VIII Ko 1033/15 k. 50 – 51.

Sąd Okręgowy dał wiarę wszystkim ww. dokumentom stanowiącym podstawę rozstrzygnięcia jako, że ich treść i autentyczność nie nasuwały zastrzeżeń. Zostały one sporządzone w przewidzianej przez prawo formie i wydane przez uprawnione podmioty w zakresie ich działania. Żaden z uczestników nie podważał w trakcie postępowania ich wiarygodności, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by zakwestionować je z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy zwrócić uwagę na istotną zmianę regulacji prawnej instytucji wyroku łącznego oraz orzekania kary łącznej, wprowadzoną z dniem 01 lipca 2015 roku na podstawie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku, poz. 396). Zgodnie z art. 19 ust. 1 tej ustawy, przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazana w przepisie przejściowym sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, w związku z wydaniem wyroku w sprawie VIII K 143/17.

Analizując sytuację skazanego w aspekcie poprzednich przepisów prawnych o karze łącznej, w związku z treścią art. 4 k.k., Sąd doszedł do przekonania, że obecnie obowiązująca ustawa jest względniejsza dla skazanego. Wedle art. 85 k.k., w brzmieniu sprzed nowelizacji, łączeniu podlegały tylko kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w sprawach III K 405/12 i VIII K 410/12 oraz kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VIII K 967/13, III K 37/14 i VIII K 1862/13, jednocześnie łączeniu nie podlegałaby kara pozbawienia wolności orzeczone w sprawie VIII K 143/17. Byłoby to mniej korzystne dla M. D., gdyż zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k. łączeniu podlegałyby jednostkowe kary pozbawienia wolności, a nie kary jednostkowe pozbawienia wolności i kara łączna pozbawienia wolności orzeczone w sprawie VIII K 967/13, nadto konieczne byłoby wymierzenie w ramach wyroku łącznego dwóch kar łącznych (kara łączna obejmująca kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach III K 405/12 i VIII K 410/12 i kara łączna obejmująca wyroki w sprawach VIII K 967/13, III K 37/14 i VIII K 1862/13), co w konsekwencji sprowadzałoby się do wymierzenia kary wyższej niż w przypadku orzeczenia jednej kary łącznej.

Wyrok łączny jest instytucją karnoprocesową, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej. Według art. 569 § 1 i 2 k.p.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania

wyroku łącznego jest sąd wyższego rzędu, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k., sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są co do zasady wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Wskazana regulacja odstępuje więc od poprzedniego wymogu badania kolejno daty wydania pierwszego wyroku, dając pierwszeństwo racjonalizacji procesu wykonywania dotychczas nieodbytych w całości kar.

W świetle art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Wskazaną zasadę stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna (art. 86 § 4 k.k.) oraz do łączenia kary za ciąg przestępstw (art. 91 § 2 k.k.).

Odnosząc treść powyższych rozważań do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że łączeniu podlegać mogły podlegające wykonaniu kary pozbawienia wolności tj. kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 06.12.2012r., sygn. III K 405/12, kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15.04.2013r., sygn. VIII K 410/12, kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 27.02.2014r., sygn. VIII K 967/13, kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.03.2014r., sygn. III K 37/14 i kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21.04.2017r., sygn. VIII K 143/17.

W omawianym zakresie Sąd mógł orzec karę łączną w granicach od 1 roku i 6 miesięcy (kara najsurowsza) do 3 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności (suma łączonych kar jednostkowych i kary łącznej). Wydając wyrok łączny Sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły już u podstaw wymiaru kary w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien przede wszystkim uwzględnić związki pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary oraz rozważyć okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków. Relacje pomiędzy osądzonymi czynami istotnie rzutują na przyjęcie konkretnej zasady wymiaru kary łącznej (zasady absorpcji, asperacji lub kumulacji), przy dostrzeżeniu w świetle stanowiska orzecznictwa, że im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym powinna być zbliżona do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem łącznym. Nie bez znaczenia dla oceny intensywności tego związku pozostaje także ocena wielości czynów przestępczych i ich rodzaj. Przy wymierzaniu kary łącznej Sąd uwzględnia również wszystkie ogólne dyrektywy wymiaru kary, zawarte w art. 53 k.k. (vide: wyrok SN z dn. 05.03.1974 roku, III KRN 7/74, OSNKW 1974/6/112), choć wedle art. 85a k.k., należy brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Warto nadmienić również, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenie kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy, jak już wskazano od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Reasumując, więc należy podkreślić, iż wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, w jakich odstępach czasu zostały one popełnione, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym ukształtowaniem kary łącznej (vide: wyrok SN z dn. 25.10.1983, IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65).

Wymierzając skazanemu karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd zastosował częściowo zasadę absorpcji, a częściowo zasadę kumulacji. Sąd miał na względzie, że skazany dopuścił się aż 5 przestępstw, z czego czterech

tożsamy rodzajowo – przestępstwa przeciwko mieniu. Pomędzy przypisanymi mu czynami zachodzi częściowa zbieżność czasowa, w szczególności co do czynów, za które M. D. został skazany wyrokami wskazanymi w punktach II i IV części wstępnej uzasadnienia (okres od 28.11.2011r do 05.06.2012r.), jednocześnie przestępstwa te obejmują różne formy aktywności przestępczej (kradzież, kradzież z włamaniem, paserstwo), na szkodę różnych pokrzywdzonych. Rodzaj przestępstw i zbieżność czasowa przemawiały za absorpcją, zaś ilość czynów, różne formy działalności przestępczej i działanie na szkodę różnych podmiotów przemawiały za zasadą kumulacji. Powyższe okoliczności wskazują przy tym, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, incydentalnym, lecz sprawcą niepoprawnym, nie mającym żadnego poszanowania dla obowiązujących norm prawnych. Taka postawa skazanego w części wynikać może z faktu, iż wychowywał się on w rodzinie dysfunkcyjnej, nie zostały mu zaszczerpione prawidłowe wzorce postępowania i respektowania zasad współżycia społecznego i porządku prawnego, co biorąc pod uwagę stopień rozwoju umysłowego i brak wsparcia i motywacji ze strony najbliższych nie pozwoliło mu na wykształcenie prawidłowych wzorców zachowań. Powyższe jakkolwiek Sąd miał na uwadze przy wymiarze kary łącznej nie może samo w sobie stanowić usprawiedliwienia dla zachowania skazanego i nie mogło przemawiać za zastosowaniem zasady absorpcji w stopniu większym, niż znalazło to odzwierciedlenie w wymiarze orzeczonej kary łącznej.

Obecne zachowanie skazanego w warunkach zakładu karnego także przemawiało za wypośrodkowaniem wymiaru kary łącznej. Skazany wykazuje pozytywne cechy (był nagradzany, karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, a nałożone na niego zadania stara się realizować w miarę swoich możliwości, deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw), to jednocześnie był karany dyscyplinarnie, jak również został dyscyplinarnie wycofany z zatrudnienia w związku z niewłaściwym wywiązywaniem się z nałożonych obowiązków pracowniczych. Skazany odbył dopiero część kary z kilku skierowanych do wykonania, a jego postawy, pomimo elementów pozytywnych nie można uznać za prawidłową, co wskazuje, że proces resocjalizacji nie odniósł jeszcze pożądanych skutków. Nie można zapominać również, że zgodnie z przepisami kodeksu karnego wykonawczym podstawowym obowiązkiem każdego osadzonego jest przestrzeganie rygorów związanych z izolacją penitencjarną, a zatem okoliczności tej nie można przeceniać w ramach orzekania kary łącznej.

W opinii Sądu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa oraz oddziaływanie prewencyjne i resocjalizacyjne na skazanego wyklucza w omawianym przypadku zastosowanie pełnej absorpcji. Instytucja wyroku łącznego nie może zdaniem Sądu prowadzić do wytworzenia u skazanego i w odbiorze społecznym poczucia bezkarności sprawcy przestępstwa, stanowiąc niezасłużoną nagrodę i dając mu swoisty impuls do kontynuowania działalności przestępczej. Skazany w przeszłości miał już szansę zmiany swojej postawy życiowej, albowiem kary pozbawienia wolności orzekane były każdorazowo z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, co nie doprowadziło jednak do wdrożenia skazanego do poszanowania porządku prawnego, a więc konieczne było wypośrodkowanie wymiaru kary łącznej tak, aby nie prowadziła ona do uzyskania przez skazanego nieuzasadnionej korzyści, a jednocześnie dała mu asumpt do podejmowania pozytywnych postaw i odejścia z drogi przestępstwa.

Zważyć należy również, że wymierzona kara łączna zdaniem Sądu nie pogorszy sytuacji procesowej skazanego, która wynikałaby z odrębnego wykonania poszczególnych kar pozbawienia wolności.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył M. D. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

- a) w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.03.2014r., sygn. III K 37/14 w dniu 05.06.2012r.,
- b) w sprawie Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15.04.2013r., sygn. VIII K 410/12 od dnia 26.02.2012r. do dnia 27.02.2012r.,

Jednocześnie wskazać należy, iż na poczet orzeczonej wyrokiem łącznym kary łącznej pozbawienia wolności zostanie zaliczony okres odbywania podlegającej łączeniu kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 06.12.2012r., sygn. III K 405/12, którą skazany zaczął odbywać w dniu 14.02.2017r., w wymiarze wskazanym przez Zakład Karny.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostawiono odrębnemu wykonaniu (punkt 3 wyroku). Z art. 576 § 1 k.p.k. wynika bowiem, że rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych, które nie zostały objęte wyrokiem łącznym, dotyczące np. środków karnych niepodlegających połączeniu na podstawie art. 90 § 2 k.k. (przepadek, nawiązka, świadczenie pieniężne), obowiązku naprawienia szkody, zasądzenia powództwa cywilnego i odszkodowania z urzędu, kosztów procesu, podlegają odrębnemu wykonaniu (podobnie P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks..., 2007, t. III, s. 444-445; D. Kala, Postępowanie..., s. 233; H. Kempisty (w:) J. Bafia i in., Kodeks..., s. 816; Z. Gostyński, R.A. Stefański (w:) Z. Gostyński i in., Kodeks..., 2004, t. III, s. 846).

W przedmiotowej sprawie odrębnemu wykonaniu pozostawiono zatem pozostałe rozstrzygnięcia:

- a) z wyroku Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 06.12.2012r., sygn. III K 405/12 w zakresie obowiązku naprawienia szkody;
- b) z wyroku Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 27.02.2014r., sygn. VIII K 967/13 w zakresie orzeczenia przepadku oraz obowiązku naprawienia szkody;
- c) z wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.03.2014r., sygn. III K 37/14 w zakresie kary grzywny, przepadku równowartości korzyści majątkowej i kosztów procesu;
- d) z wyroku Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21.04.2017r., sygn. VIII K 143/17 w zakresie orzeczenia przepadku i nawiązki.

Od kosztów sądowych skazanego zwolniono w całości na podstawie przepisów powołanych w punkcie 6 wyroku z uwagi na jego sytuację finansową tj.: odbywanie przez niego kary izolacyjnej i nieposiadanie majątku.

SSO Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego.
3. Przedłożyć z apelacją lub za 14 dni od doręczenia.

Poznań, dn. 30.06.2017r.

SSO Izabela Dehmel